

[Waldorff]

i hvert fald ikke konsekvens, der mangler i fremskridtspartiet.

Holdningen kan opsummeres i nogle punkter. For det første: frihed består grundlæggende i økonomisk frihed: hvad enten det drejer sig om ytringsfrihed snævert, eller det drejer sig mere bredt om frihed til at forme sin egen tilværelse for de mange, er friheden hos fremskridtspartiet defineret i økonomiske begreber. Muligheden for at ytre sig og påvirke, underholde igennem massemedier er noget, man betaler sig til, efter fremskridtspartiets opfattelse. Det er en kapitalistisk frihed, som bl.a. kendes fra USA.

Det er i overensstemmelse med fremskridtsideologiens klassebaggrund, at dette frihedsbegreb betyder et kapitalistisk meningsmonopol og dermed også en politisk og ideologisk undertrykkelse af arbejderklassen.

For det andet: fremskridtspartiets frihedsbegreb er gammelliberalistisk, eller jeg skulle måske sige gammelkonservativt for at undgå misforståelser omkring, hvorvidt liberalisme er godt eller skidt. Stik imod, hvad hr. Glistrup faktisk plejer at sige, er det fremskridtspartiet og ikke de såkaldte »gammelpartier«, som udtrykker den tidlige kapitalistiske ideologi. Det er en opfattelse, hvor statslig regulering eller statsinterventionisme opfattes som den absolutte modsætning til økonomisk frihed. Det er selvfølgelig forkert. Tværtimod er det sådan i et højtudviklet kapitalistisk samfund, at statens regulering af forholdet mellem klasserne både økonomisk, politisk og ideologisk er en garanti for opretholdelsen af netop kapitalens frihed til udbytning, selvfølgelig inden for visse grænser, men i virkeligheden er det grænser, som er nok så smidige og rimelige fra kapitalens side i forhold til den junglelov og i forhold til det abesamfund, som er fremskridtspartiets ideal.

For det tredje: den gammelkonservative frihedsopfattelse ser den statslige styring af radio og TV som en politisk styring, og det er rigtigt. Derimod anser fremskridtspartiet den økonomiske styring for ikke at være en politisk styring, og det er forkert. Det er selvfølgelig en vanvittig opfattelse at tro, at den økonomiske dominans, en økonomisk styring af den offentlige meningsdannelse, ikke skulle være en politisk styring.

Den økonomiske styring betyder en reaktionær mediepolitik, dels i den direkte politi-

ske styring af de private medier – altså hvilke nyheder kommer frem, hvilke udsendelser kommer frem? – dels i selve den karakter af vare, som et sådant kapitalistisk styret medium får. Her vil et privat medium følge de love om produktion og markedsføring, som fuldstændig følger de love, som i øvrigt kendes fra dette samfund. Det betyder, at man bl. a. satser på kvantitet, ikke på kvalitet. Det, der påberåbes i fremskridtspartiets forslag: en valgfrihed for lyttere og seere, en valgfrihed for forbrugere, er lige så lidt et reelt valg, som det er, når forbrugerne bliver stillet over for at skulle vælge frit imellem 25 ens vaskepulvermærker.

Fremskridtspartiet ønsker selvfølgelig heller ikke, at folk skal stilles over for et reelt valg. Et reelt valg ville være farligt for det eksisterende samfund. Et valg mellem på den ene side et dåseprodukt, som konsumeres i en eller anden strøm af kedsommelighed, og på den anden side et brugerstyret medium, som folk faktisk kunne bruge til at forandre deres tilværelse, ville være alt for reel en fare for at omstyrte det samfund, som fremskridtspartiet forsvarer. Man må se i øjnene, at en folkets radio eller et folkets fjernsyn ikke ligefrem ville opræde som ambassadør for det racistske Sydafrika, sådan som fremskridtspartiet ønsker det.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Der var et par af de citerede udtryk og betegnelser, der var holdt i et sprog, som vi gerne vil være fritaget for under folketingets forhandlinger. Hvis der under den kommende forhandling anvendes lignende udtryk, vil der blive grebet ind straks, selv om man kan henvise til, at der er tale om citater.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Jeg har bedt om en kort bemærkning, inden ordføreren for forslagsstillerne får ordet, for lige at præcisere et par ting og forhindre afsporing.

Min tilslutning til hr. Johan Philipsens tale er af ordføreren for fremskridtspartiet blevet misforstået derhen, at der skulle være tvivl om, hvorvidt CD ønsker radiomonopolet brudt. Jeg synes, jeg sagde det klart, men jeg indrømmer, at da der i hr. Johan Philipsens